

SZEGED-SZENTMIHÁLYI

BÚZASZÖM

XVI. évfolyam

A Szent Mihály Plébánia Hírlevele

2019. szeptember

A Szent Mihály napi búcsú a 40-es, 50-es években, egy egykori szentmihályi szemével

Kovács Lászlóné Varga Rozália szentmihályi születésű, gyermekéveit falunkban töltötte. Később még gyakran visszajárt, hittant tanított gyerekeknek a templomban. Ma a városban él, nyugdíjas éveit tölti. „Emlékek falumról, családomról” című visszaemlékezésében így gondol vissza gyermekkor szentmihályi búcsúira:

„A búcsú hetében a falu ellenállhatatlanul elkezdett csinosodni, s úgy megszépült végül, mintha malasztban fürdött volna. Szeptember utolsó vasárnapján volt a búcsú, már jóval előbb ez a mondás járta minden kellemesnek ígérkező várakozásra: majd búcsúkor... – akkor koccintunk, akkor megtáncoltatnak, akkor lesz készen az új ruhám, Szent Mihály napján majd nagykanállal eszünk – még a szegényebbje is így vigadt Szentmihálytelek legnagyobb ünnepén. Takaros, tiszta porták, frissen meszelt házfalak, s minden aggatásra alkalmas helyen füzérek az első szedés paprikából, pirosba borított házelejek és házvégék, színek és ereszetek, górék és pajták, ágasok és gerendák sorakoztak még a kertben is megrakottan. A hullót sebtiben felkapkodták, mert a fonálból kihulló paprika szégyen, az nem minőségi. Lovas kocsik nyomozták össze már kora reggeltől a felsőprótt közöket. Sok házhoz be sem fért mind a vendégfogad, táboroztak, ahol éppen tudtak, s a reggel még tiszta kis utcákat alaposan beszemetelték a ráérő lovak, csikók. Megtelt nálunk is az istálló. Kocsiszín csak egy volt, fehérre meszelt deszkából, lejtős féltetején lucerna száradt. Bár tényleg sok jó megfér kis helyen, a kocsiszínbe mégse fért el, csak a mi féderes kocsink. Manapság az keltene feltűnést, ha lófogattal érkeznének a vendégek a búcsúba. Most az egész falu egyetlen gépkocsi-parkolóhely, az autómárkák szédületes választékával. Eltűnt viszont a gyerekek kedvenc mulatsága: mi a legkülönfélébb kitalált játékokat játszottuk a sorba állított szekerekkel, ebédig alaposan tönkre is tettük az ünneplő ruhánkat. A vendégsereg a gangon ebédelt és az étkezés a tanyai rokonságra való tekintettel imával kezdődött. Anyám elemében volt: kitűnően főzött-sütött és mesterien tálalt. Apám úgyszintén megtalálta önmagát: beszéddel is tartotta a vendé-

geket. Délután már szólt a harmonika, a férfiak dalba fogtak, az asszonyok az edénnyel bajlódtak, mosogattak és közben felszabadultan társalogtak. Mi, gyerekek szabad madarak voltunk szintén a néhány forintunkkal, siettünk is elkölteni a bazároknál. Akkor még a főút szélében állt a sokadalom, autóbusz-forgalomtól nem háborítva. A Szánthó malom előtt a forgó és a hajóhinta, mellette a nyárfák alatt a céllövöldék sorban, s innen a malomtól „fölfelé” az út két oldalán egészen az iskolaig sátrak. A sor végén, évről évre állandó helyén, az Iskola utca sarkán a gyerekek kedvence, a cukros Julcsa néni kis asztalkájával, apróbb-nagyobb szögletes üvegeivel. Abban az időben nem árultak még a boltokban előre csomagolt cukorkákat. Gyönyörűség volt még nézni is a különböző fajta finomságokból egy kilónyit egy-egy üvegben! Egyik barátnőmtől hallottam, hogy létezik egész tábla csokoládé is, el se tudtam képzelni, mekkora is az a valóságban, szüleink nem szórták a pénzt ilyesmire. A búcsú elévülhetetlen jelentősége többek között abban állt a családunk szerint is, hogy rokonainkkal legalább egyszer egy évben együtt lehetünk, s ezt az örömet csak fokozta a falu kollektív lelkesedése. Az egyetlen legjobb alkalom volt ilyen vidámságban összehozni szeretteinket Domaszékről és Alsóvárosról, Ásotthalomról és Rókusról, Feketeszélről és a Felsővárosi Feketeföldekről, Röske-Nagyszéksósról, Kunhalmáról, s Kiskundorozsma szomszédjából, Zöldfásból.”

Szerkesztette: Molnárné Szekeres Judit

A 10 órakor kezdődő búcsúi szentmisét, dr. Thorday Attila újszegedi plébános mutatja be. A szentmise előtt fél órával gyónási lehetőség. A szentmisét követően a templomkertben terményáldásra kerül sor. Ezt követően mindenkit szeretettel várunk egy kis agapéra

II. Kárpát-medencei Szentmihály települések találkozója

2019. szeptember 20-22-ig megvalósítottuk a **II. Kárpát-medencei Szentmihály települések találkozója és Népzenei Fesztivál** rendezvényünket a Szentmihályi MórícZ Zsigmond Művelődési Házban.

Eredeti célunkat sikerült tovább folytatni, mely szerint olyan együttműködések alapuló baráti és kulturális kapcsolatokat alakítunk ki és ápolunk a Kárpát-medencében lévő magyar lakta Szentmihály településekkel, melyek magyarságunk védelme érdekében, identitásunk megőrzését szolgálják.

A gyakorlati megvalósítás érdekében 2016-ban, Máté-Tóth Andrásné és Ferenczi Ildikó felvette a kapcsolatot Délvidéken Magyarszentmihály település képviselőivel, akik szívélyesen fogadták kis delegációinkat.

2017 és 2018 évben felkerestük Tordaszentmihály és Csíkszentmihály településeket, majd személyes látogatást is tettünk mindkét erdélyi településre, ahová már a magyarszentmihályiak is csatlakoztak hozzánk.

Kialakult baráti kapcsolatunk eredményeként döntöttünk úgy, hogy fenntartjuk és ápoljuk a Szentmihály települések találkozását, valamint azt, hogy lehetőségeinkhez mérten személyes kapcsolatot tartunk. Ennek eredményeként, a Csíkszentmihályiak kérésére 2019-ben a Csíksomlyói zárandoklatot már velük együtt teljesítettük. Szeged-Szentmihályt 20 fővel képviseltük.

Szeptember 20-22-ig ismét lehetőségünk nyílt, hogy a Szentmihályi MórícZ Zsigmond Művelődési Házban vendégül lássuk az összesen 4 Szentmihály településről érkező, 86 fős delegációt. Magyarszentmihály, Tordaszentmihály és Csíkszentmihály mellé, az új kapcsolatunknak köszönhetően már Székelyszentmihály is csatlakozott. A 3 napos rendezvény részeként a vendégekkel ellátogattunk Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkba és bemutattuk Szeged nevezetességeit is.

A program a szombat délutáni Kulturális Fesztiválon teljesedett ki, ahol a vendégek és a vendéglátók bemutatkoztak. A népzene és a néptánc közös nyelvén szólunk egymáshoz, hiszen kultúrájában és nyelvében él a nemzet. Az

ünnepélyes megnyitót követően a Szentmihályi delegációk vezetői köszöntötték a résztvevőket, kitűztük a települések zászlaját. Csodálatos élmény maradt, hogy az est résztvevői együtt énekeltek a Magyar – és a Székely Himnuszot.

Vasárnap délelőtt, meghatódottságtól könnyes szemmel távoztunk a Szent Mihály Plébániáról. Szívmelengető Ökumenikus Istentiszteletet tartott Liszkai Tamás Plébános Úr és Tordaszentmihályról érkező Tőkés Ferenc Tiszteletes Úr.

Hosszútávra szóló célunk további Szentmihály településekkel felvenni a kapcsolatot, részben úgy, hogy a már meglévő, kialakult kapcsolatokat eggyé formáljuk, valamint olyan településeket is megkeresünk, ahol Szentmihályiak még nem jártak.

A rendezvény sikeréhez hozzájárult a lakosok összefogása és támogatása mellett önkénteseink aktív tevékenysége, valamint pályázati- és céges támogatások. Köszönjük szépen!

Jövőre is visszavárjuk Öket!

*Máté-Tóth Andrásné sk.
igazgató*

*Ferenczi Ildikó sk.
programszervező*

Segéljen meg a Babba Mária!

A szívemben már régóta készültem Csíksomlyóra, hát az idén Pünkösdkor megadatott. A zarándoklat célját, a zarándok magának elhatározza, én elsősorban hálát és köszönetet mondani indultam a Napba öltözött Asszonyhoz. (Babba Maria)

A szentmihályi Móricz Zsigmond Művelődési Ház szervezésében indultunk a nagy útra pénteken kora reggel, maroknyi csapatunkkal, a magyarszentmihályiakkal együtt. Útközben megcsodáltuk Déva várát, Szejkefürdőt Orbán Balázs legnagyobb székely költő síremlékét, az odavezető 14 székelykapun át. Estére érkezünk Csíkvacsárcsiba, ahol családoknál voltunk elszállásolva. Fáradtan ágyba dőlünk és lélekben készülünk a másnapi zarándoklatra.

Régi törekvése, vágya volt ez a mi kis falunknak is, ami sikeresen, megújítva a Művelődési Ház szervezésében megvalósult, Szentmihályok Találkozója néven, a tavalyi évben. Idén is megszerveztük szeptember 21-re a búcsúnk előtt 1 héttel. A fiatal, lelkes, agilis polgármester úr, Izsák-Székely Lóránt azonnal csatlakozott az ötlethez és megfűszerezte a sajátjával, miszerint: „Várunk minden jószándékú, jóakarátú embert!” minden Pünkösdkor, hogy egy kereszthalál alatt zarándokoljunk a Szűz Anyához, Csíksomlyóra mind a 24 Szentmihály nevű település lakói.

Reggel 7 órakor találkoztunk Csíkszentmihályon, a templom előtt a helyiekkal, Ajnádiakkal, Rákosszentmihályiakkal, Székelyszentmihályiakkal, hogy egy kereszthalál alatt gyalogoljunk Csíksomlyóra. A mi kis csapatunk Szent Mihály főangyal lobogójával és Szentmihály zászlajával csatlakozott. Az úton ismerkedve zarándoktársainkkal, beszélgetve, imádkozva, énekelve tempósan haladtunk. Fél 12-re értünk a nyeregbe, ahol rögtön igazi értelmet nyert, az utolsó szakaszon mondott ének: „Fenn a hegyen van az a hely, ahol a szív békére lel....” Fantasztikus látvány, érzés, a mindenfelől gyülekező emberáradat. Letáboroztunk szikrázó hőségben, Isten szent szabadtéri templomában, ahová az olvasmány után meg is érkezett a hűsítő zápor, amiért szintén csak hálásak lehettünk és a szentmise végére újra

ragyogóan kisütött a Nap. A prédikáció fontos üzenete így hangzott. „Ha csak igazad van, ne szólj! Ha csak szeretet van benned, ne szólj! **Ha igazad van és szeretet van benned, akkor szólj!**”

Fegyelmzett, erős, határozott, tudatos keresztény embertömeg vett körül, aminek nagyon jó volt a része lenni. Összekapaszkodva imádkozni, dzsekim alá rejtett(eső elől) Szent Mihály lobogóval énekelni a Himnuszt, Székely himnuszt és az Édesanyánk hozzád jöttünköt, leírhatatlan, katarikus örök élmény. Visszafelé már a buszunkkal mentünk és boldogan, minden elismerésünkkel integettünk a hazafelé is gyalog igyekvő Csíkszentmihályiaknak. **Van még mit tanulnunk tőlük és biztosan tudjuk, Csíksomlyó visszavár!**

Vacsoránál és utána felszabadult, vidám csapatösszetartást és a házígazdákkal ismerkedő estet tartottunk, egy kevéske fájdalomcsillapító alkohol kíséretében. Áldással és élményekkel gazdagodva tértünk nyugovóra. Vasárnap a Gyergyószárhegyi Lázár kastély, Békás szoros, Gyilkos tó, Csíkrákosi erődtemplom meglátogatása szerepelt a programunkban. Vacsorára, töltött káposztára voltunk hivatalosak Csíkszentmihályra, a művelődési házba, ahol színvonalas citeramuzsika, népzene, népének, zenekar biztosította a fergeteges hangulatot. A mi kis összekovácsolódott csapatunk, rögtönzött énekkarrá alakult és elénekeltük az Ima a Hazáért éneket, óriási sikert aratva. Hétfőn, tartva hazafelé Segesváron álltunk meg és kaptunk még egy kis szabad időt. A Köszönet és Hála szavai megilletik a Szervezőket is!

„Bármi volt, bármi lesz, a magyar magyar lesz, így éled újjá a nemzet!”

Tavaszi óta

Idén különösen nagy örömmel vártuk a Húsvéti vigília szentmisét, ugyanis hagyományainknak megfelelően, ekkor részesültek katekumenjeink a keresztség, az eucharisztia és a bérmálás szentségében. Azt hiszem nagy öröm mindannyiunk számára, hogy azért még a mai rohanó világban is akadnak olyan családanyák, akik a munkájuk és családjuk mellett fontosnak érzik, hogy egy keresztény közösség aktív tagjai lehessenek, így haladva tovább a hit elmélyítésének útján.

Az elsőáldozásra idén hét gyermek készült nagy-nagy szorgalommal és lelkesedéssel. Mint általában, idén is nagy volt az izgalom, különösen a szentgyónás előtt, de Tamás atya bátorító szavai után már sokkal felszabadultabbá vált a kis csapat. Már nagyon várták, hogy életükben először részesüljenek a feloldozás örömteli pillanatában. Május utolsó vasárnapján azután az oltári szentségben történő találkozás Krisztussal, hozta el örömük teljességét.

A következő hétvége már a bérmálkozás jegyében telt. Nagy örömünkre, fiataljaink számára is jól ismert atyát rendelt ki a helynökség Serfőző Levente atya személyében. Így igazán fiatalos és emelkedett légkörben ünnepelhettük fiataljaink bérmálkozását. Külön öröm, hogy ők hatan kivétel nélkül, közösségünk aktív tagjai, akik nem csak a bérmálkozás kedvéért jártak felkészítőre, hanem rendszeres látogatói a középiskolások foglalkozásoknak és segítő rendezvényeinknek.

Az iskolai év vége, valamint a rendszeres hittanos foglalkozások végeztével azonban nem állt meg a plébániai élet. Mint a korábbi években megszoktuk, idén is meghirdettük hittanosaink számára a nyári tábort. Ebben az évben is 15 gyermek jelentkezett. Tapasztalataink és a képek tanulsága szerint, a gyerkőcök igazán jó hangulatban töltötték június utolsó hetét. Egyik napon vendégül láttuk az újszagedi hittanos tábor résztvevőit. Ezen a napon több mint

40 gyermek játszott a plébánia udvarán. Volt itt vetélkedő, focimérkőzés, segítő kutyás bemutató, filmvetítés és persze kemencében sült kenyérlángos minden mennyiségben. Emellett kirándultunk, kézműveskedtünk, népszerűsítettük a ministrálást, sokat beszélgettünk a tábor vezérgondolatáról, a segítségről.

Bizton kijelenthetem, hogy fiúk körében a legnagyobb sikert azonban az íjász foglalkozások aratták. Minden nap végén gyakoroltunk, sokszor a gyermekeikért érkező szülők csak nagy könyörgések árán tudták elcsalogatni fiaikat az íjászfoglalkozásról.

Ennek nyomán, közkívánatra az íjászfoglalkozások heti rendszerességgel, egész nyáron folytatódtak. Ezen foglalkozásokra rendszeresen 8-10 gyermek járt, és jár azóta is.

Itt szeretném megköszönni Haraszi Misinek a táborban és az íjászfoglalkozásokon nyújtott segítségét, továbbá Szalai Briginek és Misinek a finom kenyérlángost, és legfőképpen köszönöm feleségemnek Árokszállási Juditnak a mindennapos segítséget, a sok jó ötletet, valamint a kézműves foglalkozások vezetését.

Információk

Plébániánkon idén is minden korosztály számára szervezünk hittanos foglalkozásokat a következő órarenddel:

Péntek: 15:30-16:00 ovisok

19:00-20:30 középiskolások

Szombat: 9:00-10:00 elsőáldozásra készülők

10:00-12:00 összevont csoportfoglalkozás korosztályos megkötés nélkül.

Későbbiekben, igény esetén, lehetőség van további korosztályos bontásra.

Gilice Attila

Egyházmegyei Nyári Tábor Domaszék-Zöldfás

„Mi vonz minden évben vissza az Egyházmegyei Nyári Táborba?”

Ez a kérdés sokszor szegeződik nekünk, táborosoknak. És bár sok indokot tudnánk mondani, mégis egy dologban ilyenkor ki szoktuk javítani az érdeklődőket. Hiszen nem „mi?”, hanem „kik?”. Minden évben izgatottan várjuk azt, hogy találkozhatunk a régi barátokkal, a közvetlen, fiatalos szervezőkkel és, hogy mélyítsük az Istenkapcsolatunkat. Számunkra hihetetlen élmény olyan korunkbeli fiatalokkal találkozni, akiknek hasonló az értékrendjük, mint a miénk. Többen is inkább már egy nagy családhoz hasonlítjuk ezt a közösséget, és ebben a társaságban nincs unalmas tábor. Ehhez természetesen az is hozzájárul, hogy minden évben más-más téma köré épül a rendezvény. Így mindig új él-

ménnyel gazdagodunk. Idén ez a téma a: „Férfinék és nők” volt. Mindezek által szó volt a nemi identitásavarokról és a férfi és női szerepek felcserélődéséről, és arról, hogy Istennek van egy érzékeny, nőies oldala, de van egy erős férfias oldala is. És ami nem maradhat ki egy jó táborból az a Face2Face, azaz a szentségimádás. A közös éneklés és elmélyülés közben egy tanúságtételt is mindig hallhatunk, ami így még személyesebbé teszi a közös imádságot.

Mi idén is nagyon élveztük a tábor és mindent megteszünk azért, hogy jövőre is el tudjunk látogatni ebbe a „nagy családba”.

Schröffel Berci

Még neve sem volt, de álmunkban már létezett

Visszaemlékezés a Palánta Családi Bölcsődék első évtizedére

*Szükség van dédelgetni leghőbb vágyunkat,
hogy amikor eljön az ideje,
az megfogadjon, megszülessen és kibontakozzon.*

Szeged-Szentmihályon a gyerekek életterét vették el azáltal, hogy a helyi iskolát 2008-tól fokozatosan elszorították, majd bezárták. A helyi lelkipásztor, *Thorday Attila* atya ebben annak veszélyét látta, hogy a városba vitt gyerekek délutánonként csak kóborolnak Szeged utcáin, s még egymást se fogják ismerni, ha távol maradnak lakóhelyüktől. A családias és növekedést biztosító egyház álma megfogant, amikor a hitoktatás mellett spontán módon elindult a tanulószoba és korrepetálás, amit a hitoktató házaspár, *Kati és István* segítségével kezdett bontakozni, valamint támogatásáról biztosította *Zsolt* kántortanítót, aki zenesulit indított a plébánián megforduló gyerekek számára.

A munkatársak kezdetben önkéntes alapon segítettek, de a plébániára járó gyerekek számának növekedése miatt szükségessé vált, hogy a megfogant kezdeményezés intézményesüljön és nevet kapjon. A plébános – stílusosan – *Vízkereszt* napján merítette alá az újszülöttet, vagyis 2010. január 6-án kapta kézhez az engedélyt, melyet a városi Önkormányzat illetékes hatósága állított ki.

A védőnői szaktanácsadást láthatatlanul végezte *Marietta*, aki már otthonában világra szülte saját Családi Napközijét. Ő már értett a bábáskodáshoz, vagyis a szakhatósági engedélyek megszerzésének útját tudta egyengetni, valamint a Gyed-nek és Gyes-nek megfelelő, az ellátásban részesülő gyerekekre jutó normatív támogatás megszerzésében is segített. Az elsőként világra jött Palánta-ikrek szoptató anyái, vagyis csoportvezetője *Adél* és barátnője, *Nóra* voltak, segítőtjük pedig a szomszéd utcában lakó *Szilvia* lett, aki saját gyerekét is benevezte a ténylegesen családias napközibe. Míg a konyha mögötti két helyiségben az 1-4 évesek foglalkoztatása folyt, addig a nagyteremben a diákok készíthették el házi feladatukat, majd hittan és zeneórák következtek. Az udvarra homokozó és csúszda került a kicsiknek, hinta és trambulín a nagyobbak számára.

A plébános eközben a házszenelések hagyományát megragadva tántoríthatatlanul járta a helyi családokat. Látozásai alkalmával tapasztalta az igényeket, s annak megfelelően formálta a plébánia mindennapi életét. Amikor az asztmában szenvedő gyerekek szüleinek panaszát hallgatta, a gyógyításuk útját-módját fontolgatta. A felismerésekből hamarosan tettek fakadtak: ügyes szervező munkájának gyümölcseként Parajdrol megérkezett a 2 teherautóval szállított só. Az épület elhanyagolt szegletének helyiségét *Gyula bácsi* minden oldalról leszigetelte, majd *Imre bácsi*, asztalosként bepolcozta, hogy a 2,5 tonnányi sótégla a helyére kerüljön. A gyerekek születését követően tehát bővült a családi ház.

Elérkezett az ideje, hogy a Palánta-3 megszületése után nagycsaládosnak tekinthető Családi Napközibe ellátogasson a helyi családorvos. A szószoba átadási ünnepségén *Barnabás doktor úr* elismerően szólt a plébános találmányáról, amikor frappánsan rámutatott: *Attila* atya nem szervez drága tengerparti utakat a hívei számára, de a légúti betegségeket megelőző és gyógyító sőt helybe hozatja, hogy az egyházat építse.

2012 januárjától újabb csoportok engedélyeztetését sem tagadhatta meg a Hivatal. Így született meg a Palánta-4, Palánta-5 és Palánta-6. Lám, a városi iskolájukból hazatérő iskolások először a plébániára tértek be, ahol közösen elfogyasztott uzsonna várta őket és annak lehetősége, hogy átismételjék a tanultakat, megírják a házi feladataikat, majd kifussanak a hátsó kertbe. E kiskamaszoknak készült a labdázásra alkalmas füves sportpálya, felállították a ping-pong asztalt és a trambulint.

Mily nagyszerű visszagondolni a nyári szünidőben szervezett táborokra (kukta-, úzás-, vagy kézműves tematikájú hetekre), amikor barátságok születtek a gyerekek között, és életre szóló élményt kaptak.

Mindannyian tapasztaljuk, hogy milyen fájdalmas, amikor az együtt növekedő család felbomlik, de ha felnőnek a gyerekek, az élet rendjéhez tartozik, hogy a szülők munkahelyet váltanak. *Attila* atyának át kellett költözni a folyón túlra, vagyis a tiszántúli városrészben élők lelki gondozására, Újszegedre. Első időben még néha visszatért, hogy lássa övéit, és bátorítsa őket a további növekedésre. Kamaszodó gyermekei azonban úgy döntöttek, hogy bár Palánta-nevüket nem tagadják meg, hiszen Hálózatba rendeződve szervezettel együtt maradtak, de hárman közülük – *Tamas atya* támogatásával és *Attila atya* befogadó szeretetének köszönhetően az újszegedi Teréz anya templomba költöztek.

2017-ben új (bérma-) nevet kapott, és Palánta Családi Bölcsőde Hálózatá alakult át, sőt egy új kistestvérrel is bővült a család: a nehéz körülmények közt levő klárafalvi Angyalkák Bölcsődét is örökbe fogadták, a szentmihályi Palánták és a Teréz anyáról elnevezett újszegedi családi bölcsődék, hogy testvériesen osztozzanak a javakon. A bibliai Nikodémushoz hasonlóan ők is tudják már, hogy nehéz újjá születniük, hacsak nem vízből és Szentlélekből. Védőszentjük azonban óvja őket, a Lélek szavára pedig szüntelen igyekeznek odafigyelni.

Köszönet illeti a dolgozókat, akik az elmúlt évtizedben a Palánta-közösség építésén fáradoztak, és hálásak vagyunk a szülőknek is, akik ránk bízták legféltebb kincseiket. Köszönjük a Plébániának és Szentmihály népének a befogadást!

Szendrényi Marietta és Thorday Attila

Beszélgetés Samu Krisztinával, a Szentmihályi Ifjúsági Egyesület vezetőjével

- **Mikor és milyen céllal jött létre a Szentmihályi Ifjúsági Egyesület?**

2019. márciusában alapítottuk meg az egyesületet, amely többcélú „vállalkozásként” indult el. Elsősorban a szentmihályi fiatalok egymással való megismertetése, egy összetartó közösség létrehozása a cél. Rohanó világban élünk, ahol egyre inkább eltávolodnak egymástól az emberek, megszűnnek az emberi kapcsolatok, szó szerint csak egymás mellett élünk ebben a faluban. Ezen szerettem volna javítani, változtatni. Másrészt olyan indíttatásból jött létre az egyesület, hogy a helyi lakosok életét javítsuk, számukra hasznos fejlesztéseket végezzünk el.

- **Hogyan jött az ötlet, hogy az egyesület létrejöjjön?**

Egy decemberi napon fogalmazódott meg bennem az, hogy én, mint szentmihályi fiatal, magányos vagyok, nincs egy közösség, ahova tartozni tudnék. Arra gondoltam, hogy biztosan van más is, aki hasonlóképpen érez. Aki vágyik egy jó kávéra, egy teára, egy jó beszélgetésre, egy közös helyre, ahova be lehet ülni.

- **Hogyan toboroztál tagokat és jelenleg hány taggal működik az egyesület?**

Leültem egy papírral és egy tollal a kezemben és össze gyűjtöttem a faluhoz kötődő emlékeimet, továbbá azokat a gyerekkori ismerőseimet, akik még szentmihályi lakosok. Így már volt egy lista, ez alapján személyesen megkerestem a gyermekkori ismerősöket, de ajánlások alapján, tulajdonképpen ismeretlenül is megállítottam fiatalokat az utcán. A megkeresettek között senki nem mondott nemet, mindenkitől pozitív visszajelzést kaptam, hogy szükség van egy ilyen közösségre. Jelenleg 13 taggal működik az egyesület és 18 éves kortól kezdődően várjuk a Szentmihályért tenni akaró fiatalok csatlakozását egyesületünkhöz.

- **Miként lehet csatlakozni az egyesülethez?**

Bármikor lehet hozzánk csatlakozni, de a hivatalos egyesületi forma miatt jelentkezési lap kitöltésével és annak hozzánk való visszajuttatásával lehet valaki tag.

- **Miért pont egyesületi formában került létrehozásra a csoport?**

Úgy gondoltam, hogy egyesületi formában tudjuk leg hatékonyabban megvalósítani a faluszépítési és fejlesztési elképzeléseinket, hiszen így pályázóképesek vagyunk. Ezért esett az egyesületi formára a döntés.

- **Milyen időközönként és hol gyűlnek össze a fiatalok?**

Az alapító ülésen eldöntöttük, hogy havonta egyszer találkozzunk, mivel a legtöbb tagunk már dolgozik. A találkahely nincs teljesen kiforrva, jelenleg jó időben a mi házunk teraszán találkozunk. Azonban a jövőben szeretnénk, ha

lenne egy olyan közösségi tér, amelyet több céllal is lehetne hasznosítani, és ezen a közösségi téren kaphatnának helyet a gyűléseink is.

- **Mesélj kérlek az eddig megvalósult egyesületi tevékenységekről!**

Első akciónk a szentmihályi óvodához köthető, ahol tavasszal 2 fát ültettünk, továbbá ugyanott spontán módon segítettünk egy virágoskert megvalósításában. Áprilisban volt egy szemétszedő akciónk, amellyel elég sok helyi lakost sikerült megszólítanunk, megmozgatnunk. Ez volt a legfőbb visszajelzés számunkra, hogy igenis van igény a faluszépítő akcióinkra, és vannak olyan emberek, akik adott esetben szívesen részt is vesznek a projektjeinkben. Jelen pillanatban a Márvány utcai játszótér parkosításán dolgozunk a Szegedi Városüzemeltetéssel karöltve. Ennek részeként a játszótér játékaik köré telepítettünk 5 darab fát, amelyet az Ifjúsági Egyesület adományozott a falunak, hogy a játszótérrel élhetőbbé, gyerekbarátabbá tegyünk. Ehhez a projekthez tartozik még, hogy a régi focipályán egy parkot szeretnénk kialakítani padokkal, virágoskertekkel, cserjékkel, ivókúttal. Továbbá október folyamán szeretnénk beadni egy pályázatot, hogy kültéri fitneszeszközöket tudjunk beszerezni és elhelyezni erre a jelenleg kihasználatlan területre.

- **Milyen jövőbeli terveitek vannak?**

Szeretnénk olyan programokat szervezni, amelyekkel több korosztályt tudunk megszólítani, de elsősorban, ifjúsági egyesület lévén a 20-30 éves korosztály lenne a célcsoport. További terveink között szerepel a bekötőút megvilágításának és ezzel biztonságosabbá tételének elérése is, de egyesületünk támogatja azt a kezdeményezést is, hogy településünkön egy védőnői helyiség kerüljön kialakításra. Van olyan kezdeményezésünk is, miszerint meg lehetne szervezni a helyi vállalkozók fórumát, ahol lehetne kapcsolatokat kiépíteni. Szeretnénk továbbá egy olyan weboldalt, honlapot létrehozni, ahova felkerülhetnének például a szentmihályi eladó házak, a helyi programok, de ez a honlap magában foglalna minden a településrészrel kapcsolatos olyan információt, tudnivalót, amely adott esetben segíteni tudná az újonnan beköltöző emberek beilleszkedését is.

- **Ha valaki nem szeretne tag lenni, de a munkátokat szeretné támogatni, akkor azt hogyan teheti meg?**

Van lehetőség arra, hogy valaki, mint támogatói tag vegyen részt a tevékenységünkben, és akár fizikai munkával, akár anyagi támogatással segítsen bennünket. Ezt is jelezhetik személyesen: nekem, vagy az alábbi e-mail címen: szentmihalyiifjusagiegyesulet@gmail.com.

Mozdulj! – gyaloglás-

Az előző számban említettük a rendszeres testmozgás fontosságát és jótékony hatását. Életkortól és egészségi állapottól függően viszonylag sok lehetőséget találunk már Szentmihályon is, de Szeged – közelsége miatt – számtalan programot kínál a mozgáshoz. A következő gondolatok a legegyszerűbb mozgásformára fókuszálnak, amihez szinte semmi különös kiegészítő nem szükséges. Jelenlegi mottonk: „A láb mindig kéznél van!”, azaz mozdulj, gyalogolj!

Mindegyik mozgásforma alapja a gyaloglás. Gyalogolni lehet túlsúllyal, gyalogolni lehet aszfalton, de lehet terepen is, gyalogolni lehet egyedül, csoportosan, jókedvűen és szomorkodva is.

Gondoljuk csak el – egy nehéz nap után, zaklatott lélekkel, megtépázott idegekkel rávesszük magunkat, hogy kimozduljunk a megszokott hétköznapiok egyikéből, és cipőt húzva elindulunk a Tisza felé. Elérjük a Fehérparti lejáró zsilipét, bólintunk a horgászoknak, lecsapunk egy-két szúnyogot, veszünk egy kanyart és máris a természetben találjuk magunkat. Itt még dübörögnek a gondolataink, de már érezzük a szántás föld-illatát, a kukorica szépen harmonizál a lenge szélben, és felfigyelünk arra is, hogy a tarlón hagyott napraforgó tányérokat csipegetik a madarak. Ennyi elég ahhoz, hogy magunk mögött hagyjuk a napi terhet, elfelejtjük, vagy legalábbis kikapcsoljuk az aznapi sérelmeket, és ne foglalkoztassanak a negatív gondolatok, csupán éljük meg a jelent. A jelen pedig nem más, mint az, hogy levegőt veszünk, jobb lábbal lépünk, bal lábbal lépünk, kieresztjük a levegőt, lépünk kettőt és minden megy rendben... És azt vesszük észre, hogy rendben vagyunk. Ennyi a gyaloglás.

Ezt csoportosan is lehet üzni, akkor a másakra is figyelünk, sőt, ők is figyelnek ránk.

Jó hírem van. A rendszeres gyaloglással fogyni lehet, a rendszeres gyaloglással rendezni lehet a vérnyomásproblémákat, lehet koncentrálni a pozitív eredményekre, ki lehet kapcsolódni, és el lehet hagyni egyes rossz szokásokat. Sétálhatunk házastársunkkal, gyerekeinkkel, unokáinkkal, házi kedvencünkkel. Egy kis figyelemmel be lehet iktatni mindennapi elfoglaltságaink közé a mozgást olyannyira, hogy egy idő után már nem tehernek fogjuk megélni, hanem várni fogjuk az alkalmat. Nevetségesnek tűnik, de napi harminc perc séta boldogabbá tesz, segíti a vérkeringést és az anyagcserét, segít megelőzni a krónikus betegségeket, fogyaszt. Ha mindezt a családdal, baráti körrel végezzük, hatványozódik. Számos esetben tapasztaltam, hogy aki elkezd aktív életet élni, leteszi a cigarettát, pozitívabb személyiség lesz, ösztönzi környezetét.

Létezik a gyaloglás könnyített formája, a nordic walking, amit úgy kell elképzelni, hogy az ember két pálcával a kezében gyalogol. Ez falun úri huncutságnak tűnik, de nagyszerű találmány. A kézben lévő két bot levesz a lábak terheléséből 10-15%-ot, ezzel egyidejűleg megmozgatja a gyalogló felsőtestét is. Kifejezetten ajánlják azoknak, akik nehezebben, kötöttséggel mozognak, vagy nagy súlyfelesleggel küszködnek.

Ne feledjük, kis kitartással, rendszeres mozgással megvalósítható az egészségesebb és kiegyensúlyozottabb élet.

-kkn-

Gyereksarok

Búcsúi rejtvény

A Búzaszöm húsvéti rejtvényének megfejtéséhez egy igazi kódfejtő bőrébe kellett, hogy bújjon a szerencsés nyertesünk. A megfejtés a következő volt: „Ez az ember valóban Isten fia volt!” A helyes megfejtőnk a 10 éves Szalai Fruzsina, aki egy finom Nutellával lett gazdagabb. Ezúton is szívből gratulálunk Neki!

A Búzaszöm búcsúi számában az alábbi négy igen furfangos bibliai találós kérdésre kell a helyes választakat megtalálni:

1. találós kérdés:

*Árka van, és mégis úszik,
ajtaja bezárva,
benne ember, sok-sok állat
menekvését várja.*

2. találós kérdés:

*Vízen ringatózott,
kisfiú sírt benne,
fáraóleánynak,
fiává lett terhe.*

3. találós kérdés:

*Földre dobva kígyó,
felemelve fégyver,
máskor meg kettévált
előtte a tenger.*

4. találós kérdés:

*Álmában a földtől,
fel az égig ért,
angyalok járkáltak rajta,
s fenn Isten beszélt.*

A megfejtéseket **2019. december 1-je**, vasárnap délig várjuk a Templom kisasztalkáján elhelyezett gyűjtődobozkába, vagy az alábbi e-mail címre: konya.tunde88@gmail.com. Természetesen a papírról, vagy e-mailből ne maradjon le a neved, a korod és persze a címed!

A helyes megfejtők között ezúttal *egy óriás tábla csokoládé* kerül kisorsolásra! Szívesen vesszük, ha valaki a találós kérdések megfejtéseit le is rajzolja, majd azokat ki is színezi. A legszebb rajzok készítőjét *egy csomag túró rudival* jutalmazzuk meg!

Összeállította: Kónya Tünde

Tisztelt Szentmihályi Lakosok! Kedves Gárdonyis Diákok, Tanárok!

2019. október 19-én 15-kor a Gárdonyi Gáza Általános Iskola udvarán ünnepélyes keretek között kibontjuk az 50 évvel ezelőtt elhelyezett időkapuszulát.

Ezt követően 16 h-tól a Móricz Zsigmond Művelődési Házban folytatjuk a programot.

Minden kedves Tanárunkat, volt diákot, és Szentmihályi lakost szeretettel várunk.

Az esemény Fő Védnöke Nógrádi Tibor Önkormányzati képviselőnk.”

IJÁSZKÖR

Az íjászat iránt érdeklődőket szombatonként 16:00-tól várom a plébánia sportpályáján. Az íjászkör minden érdeklődő számára INGYENES lehetőséget kínál az íjászat alapjainak elsajátítására és gyakorlására, korra és nemre való tekintet nélkül

Gilicze Attila hitoktató

A temetéssel, a harangozással és a liturgikus renddel kapcsolatban bizalommal keressék Fejes Ferencet a Hasító u. 6. szám alatt vagy telefonon: 20/562 8557, aki a megyéspüspöktől engedéllyel rendelkezik temetés végzésére és áldoztatásra.

Dr. Liskai Tamás
plébános elérhető a szentmisék előtt és után a templomban.

Anyakönyvi hírek 2019. május – szeptember

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Nagy Márk és Paulik Evelyn

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLT

dr. Hernádi Máté és dr. Hernádi Alíz lánya Anna Terhes Attila és Börcsök Anita fia Benedek József Daróczi Dániel és Daróczi-Laurics Renáta fia Ádám Árpás Krisztián és Árpás-Cifra Bernadett fia Leon Zefer Levente és dr. Zefer-Kovács Lenke leánya Letti Papp Csaba és Vigh Anna fia Donát.

ELHUNYTJAINK

Tanács Istvánné Nyári Piroska
Horváth Antal
Hika Imre
Tanács János
Beretka István
Dobó Attila József
Iloskics Antal

MISEREND

Vasárnap 10:30
Keddenként 17:30

Hivatali rend a Szent Mihály Plébánián

Plébániai hivatalos ügyintézés esetén kérjük, keressék a plébániagondnokokat, ill. a templomgondnokot a megadott telefonszámokon

Templomgondnok és liturgikus munkatárs: Fejes Ferenc (mobil: 20/562-85-57)

Hitoktató: Gilicze Attila (mobil: 20/323-81-70)

Plébániagondnok és irodavezető: Piros Adorján (mobil: 30/490-10-80)

Családi Napközi megbízott ügyvezetője: Szendrényi Marietta (mobil: 30-249-77-50)

A plébánia mobilszáma: 30/490-10-80

A plébánia e-mail címe: plebania@sztmihaly.net

A plébánia honlapja: <http://plebania.sztmihaly.net>

A szeged-szentmihályi Szent Mihály Plébánia hírlevele
6710 Szeged, Palánta u. 2. Tel.: 30/490-10-80
Felelős kiadó: Dr. Liskai Tamás; tördelő-szerkesztő: Bauer Ferenc
Nyomtatás: SIGILLUM 2000 Bt., Szeged, Vám tér 6.